

А Зефиръ бѣжливый
До тебѣ ще дон'се
Въздишки горчиви,
И поклони живи
Отъ мойто сърдце.

Соннетъ

На ученичка А.

която четеше постоянно книгата «Небесни Свѣтила.»

Ахъ, какво е туй желанье,
Що въ сърдцего ти гори?
Що ти е, отговори,
Толкова наука, знанье?

Туй ти Сѣверно сиянье,
Тесь звѣзди, луна, слънца
Дали можатъ ти прида
Повечъ блясъкъ, обаянье?

Не ли и безъ тѣхъ си ти
Пълна съ дарби, красоти,
И обайвашъ и привличашъ?

Съвършенство ли желайшъ?
Научи се да обичашъ
И ти сичко ще да знайшъ!
